

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: קראג	שם פרטי: יוסף
-------------------	------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: קראג	שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: איסטבן	שם נעורים: Karczag	בלועזית
מקום לידה (ישוב, מחוז): בודפשט	שם פרטי של האב: יוסף	שם פרטי ושם נעורים של האם: אלישבע	שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: בודפשט	מקום מגורים בתקופת המלחמה: בודפשט	מקום מגורים: בודפשט	ארץ המגורים: הונגריה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): בודפשט	האם היית בגטאות? אילו ומתי? בהונגריה איני זוכר את שמו	האם היית במחנות? אילו ומתי?	
מקום השחרור:	תאריך השחרור: 1945		
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?		
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 1957	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):	

אנא ספרי על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

נא ספרי על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

נולדתי בתקופת המלחמה ואני זוכר רק את ההפצצות.

נולדנו שלושה אחים בזמן המלחמה. אמי ברחה למנזר עם אחי הקטן, אחי הגדול נשאר עם המטפלת שלו כי הגיב רע מאוד להפצצות של הרוסים בבודפשט. בסופו של דבר עלה איתה ברכבת של קסטנר לארץ. אבי נשלח למחנה עבודה ואני נשארתי בגטו עם דודתי וסבתי. רוב המשפחה הייתה בגטו ושרדה את המלחמה. אמי נרצחה כי הלשינו עליה במנזר ואבי נרצח גם הוא במחנה העבודה. אחי הקטן נשאר במנזר תחת שם בדוי.

אנא ספרי על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

אחרי המלחמה אחי הקטן הועבר לבית יתומים יהודים שנותרו ללא הוריהם. משפחה יהודיה אימצה אותו ועלתה איתו לארץ באוניית אקסודוס. דודתי עלתה לארץ עוד בשנת 1938 והתמקמה בקריית ביאליק. בשלב מסוים נודע לה כי האח הקטן בחיים וגדל אצל משפחה בארץ. היא איתרה את המשפחה, אך ההורים סירבו להודות שזהו אכן האח הקטן וטענו כי זהו הילד שלהם וכך הם טוענים עד היום. הם אף איימו עליו כי אם יפגש אתנו, האחים, הם ינתקו איתו את הקשר. אני עליתי ארצה בשנת 1957 לקיבוץ רביבים.

נא ספרי על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

בהמשך גיליתי על אחי הקטן ונפגשתי עימו פעם ראשונה רק בשנת 1960.

משפחתו כל השנים סירבה להודות באמת מלבד פעם אחת שבה הם הודו בסיפור האמיתי תמורת כסף. עדיין לאח הצעיר לא סיפרו על האימוץ.

למדתי בבית ספר חקלאי "יד נתן" בעכו ואילו אחי הקטן למד בקציני ים עכו וכך יצא שנפגשנו במקרה מספר פעמים. אני ואחי הגדול חשבנו שנספר לו את האמת ברגע שיתחתן אך משפחתו המאמצת סרבה לכך ואף לא הוזמנו לחתונה.

בשלב מסוים סיפרנו לאחינו הצעיר כי אנחנו אחיו ואישה מקיבוץ רביבים אף אימתה את הסיפור כי היא הכירה אותו מגיל צעיר. למרות הגילוי לא שמר אחי הצעיר על קשר הדוק עמנו. הסיפור מאוד סבוך ויש לו עוד שלושה אחים במשפחה המאמצת.

במשך השנים התחתנתי ולמדתי וכך גם אחי. אח אחד היה קצין בצה"ל והשני עשה דוקטורט בסוציולוגיה. כולם הסתדרו יפה בחיים עם משפחות וילדים- גם הילדים למדו ונהיו מוצלחים מאוד.

עם האח הגדול הקשר היום הדוק אך עם האח הקטן הקשר הוא של פגישות פעם או פעמיים בשנה ולא מעבר.

אני חושב לכתוב ספר על שלושתינו ועל איך כל אחד התגלגל למקום שונה וחי חיים שונים.